

تذکره الوفا - جناب آقا عبد الله بغدادی

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

جناب آقا عبدالله بغدادی - تذکره الوفاء - اثر حضرت

عبدالبهاء

جناب آقا

عبدالله بغدادی

و از جمله مهاجرین و مجاورین جناب آقا عبد الله بغدادیست * در بدایت جوانی در بین خلق مشهور بهوی و هوس بود و منہمک در لذائذ کلّ او را اسیر شهوات میدانستند و مستغرق احساسات جسمانی میگفتند * ولی بمجرد ایمان و ایقان و انجذاب بنفحات رحمن خلق جدیدی شد و حالت غریبی یافت بکلی منقلب شد زمین بود آسمانی شد جسمانی بود روحانی شد ظلمانی بود نورانی شد هوایی بود روحانی شد خرف بود در صدف گشت سنگ سیاه بود لعل درخشان شد * حتی در میان اغیار ولوله افتاد که این جوان را چه انقلابی حاصل شده منقطع و منجذب گشته آلوده بود پارسا گردیده منہمک در هوی بود مظهر زهد و تقوی گشته از دنیا گذشته بساط عیش و طرب برچیده شور و وله یافته *

باری، آسایش و زندگانی رها کرد و پیاده رو بعکا گذارد بدرجه ئی رویش نورانی و خویش روحانی شده بود که مشاهده اش سبب سرور انسان بود * میگفتم آقا عبد الله در چه حالتی؟ در جواب میفرمود: بفضل و عنایت جمال مبارک تاریک بودم روشن گشتم گلخن بودم گلشن شدم معذب بودم

ORIGINAL

راحت شدم دل بسته هر قیدی بودم پاک و منزّه گشتم دل بستگی بخلق داشتم تعلق بحقّ یافتم مرغی در قفس بودم آزاد شدم * هر چند در صحرا بستر و بالین از خاک است و لکن در نظرم پرند و پرنیان سابق فراش حریر بود اما روح در عذاب الیم حالی بی سر و سامان ولی در نهایت روح و ریحان *

باری، این شخص آشفته دل از مشاهده مظلومیت نیر آفاق بخون آغشته گردید و آرزوی جانفشانی داشت تا آنکه فدای یار مهربان گشت و از این جهان تاریک بعالم نورانی شتافت *

قبر منورش در عکا است * علیه البهاء الابهی و علیه الرّحمة من فیض الکبریاء *